

[Svend Aage Jensby]

ningslov – eller var med til det i en anden funktion – som nu altså har fungeret i 12 år. Den har efter min mening fungeret udmærket, forstået på den måde, at den har været let at praktisere og let at overskue. Det er muligt, at der har kunnet fremdrages eksempler på, at aktieavancebeskatningsloven har været udnyttet på en måde, som vi ikke er enige i – heller ikke jeg har været enig i alle de transaktioner, vi har set – men jeg er bare utrolig ked af, at vi ikke har taget fat på de misbrugsmuligheder og de omgåelsesmuligheder. Det kunne vi gøre i stedet for at lave en så radikal ændring af vores aktieavancebeskatningslov, som der lægges op til her.

Det bliver ganske enkelt sådan, at uanset om man er stor eller lille investor, kan man ikke overskue det her, uden at man har sagkyndige til at hjælpe sig – det kan jeg naturligvis godt forstå at eksempelvis hr. Jens Thoft ville sætte pris på – men jeg synes simpelt hen, det er for dårligt over for de mange mennesker, som hører til det store regeringspartis vælgerkorps – det ved skatteministeren, og det ved ordføreren – der i årevis har sparet penge sammen og brugt dem til at købe aktier. Jeg kan garantere for, at de får klø nu, for hvis de overhovedet skal kunne styre deres aktier, skal de simpelt hen have en revisor. Må jeg blot citere med hensyn til 100.000 kroners-reglen fra side 14 i bemærkningerne:

»For et begrænset mindretal af personaktionærerne vil det forekomme, at en beholdning af børsnoterede aktier passerer grænsen på 100.000 kr., ligesom det kan forekomme, at en aktie overgår fra børsnoteret til unoteret eller omvendt.

Falder en beholdnings kursværdi, hvad enten dette skyldes kursfald, frasalg af aktier eller aktiers overgang fra børsnoteret til unoteret, så beholdningen kommer under grænsen på 100.000 kr., vil fremtidige salg være skattefri, når beholdningen i 3 år har ligget under beløbsgrænsen, og aktionæren skal ikke længere kunne gøre rede for aktiernes anskaffelsessummer. Tab vil ikke kunne modregnes i andre gevinster, når beholdningen i 3 år ikke har oversteget 100.000 kr.

Stiger en beholdnings kursværdi, så beholdningen kommer over grænsen på 100.000 kr., hvad enten dette skyldes kursstigninger, yderligere aktiekøb eller aktiers overgang fra uno-

terede til børsnoterede, vil aktionæren skulle beskattes af fremtidige gevinster, ligesom tab vil kunne modregnes i andre gevinster.«

Det kan ikke være rigtigt, at det i den grad skal være overladt til fuldstændig upåvirkelige, udefra kommende begivenheder, om investor skal falde ind under reglen eller ej. Det er ikke op til aktionæren at have herredømme over, om noget går fra en børsnoteret til en unoteret aktie osv. osv. På hvilke tidspunkter af året skal de gøres op? Skal han sige, når han kommer til april måned et tilfældigt år: Nu er jeg ved at nærme mig de 100.000 kr., lad mig få en post af dem skudt af – eller hvad skal han gøre?

Ingen, der læser det her, kan forstå det, og jeg må sige til skatteministeren, at jeg har altså også diskuteret spørgsmålet med revisorer, for det er jo dog dem, som har lidt forstand på det. De korsrer sig – for at sige det rent ud – over de vanskeligheder, der er. Og det er i lyset heraf, jeg ikke kan forstå, at en let overskuelig aktieavancebeskatningslov skal mishandles på denne måde. Jeg kan ikke forstå, at vi ikke kunne gå sammen om at finde de misbrugsmuligheder, der er, og så få dem stoppet.

Så vil jeg ganske som hr. Kai Dige Bach sige, at det er dybt forunderligt, at man overhovedet ikke har taget hensyn til hovedaktionærerne. Disse mennesker kunne, som det er beskrevet i paragrafferne 4 og 7 i den nugældende lov, stille og roligt trække penge ud, stort set uden beskatning; men de har ladet deres penge stå i selskabet, de har skabt arbejdspladser, de har skaffet indtjening til Danmark. Nu klipper man dem med ét hug, så de virkelig kan mærke det. Det er hovedaktionærer, som har ladet deres penge stå i selskabet, der vil få en selskabsbeskatning på 50 pct., så vi kommer altså op på kæmpestore beløb. Jeg kan ikke tro, det kan være velovervejet, at man ikke laver nogle overgangsregler for sådanne mennesker.

Jeg vender mig herefter i særdeleshed til et andet regeringsparti, nemlig Det Radikale Venstre; vi har nemlig noget fælles gods, Det Radikale Venstre og Venstre. Fru Elisabeth Arnold kan sikkert godt huske – og jeg håber, hun hører efter, for jeg venter virkelig et svar fra hende, hun er jo en del af regeringens grundlag, og derfor skylder hun mig at tage klar stilling her – at vi i sidste folketingssam-